

Спомена се, че цѣлата частъ на днешния Сливенъ, безъ Ново-Село, е била по-рано гора. За това и съмнѣние не може да има, още по-вече, че най-старото прѣдание, което визира мѣстото на Клуцохора, казва, че сливенци подъ насилията на еничеритѣ се криели и спасявали въ Клуцохорската гора ¹⁾. Вънъ отъ това, стари клуцохорци разправятъ, че най-старитѣ имъ кѣщи били правени отъ материялъ сѣченъ на самото мѣсто. Такова е и прѣдаването за началото на централния Сливенъ, заедно съ Кумлука. Едничкитѣ въ Клуцохоръ сръднѣвѣковни паметници сж били черквата и мѣнастиря на днешната западна негова частъ наречена Кешишликъ, сринати отъ турцитѣ и по прѣдание попрѣскани съ кръвта на посѣчени тамъ „300“ сливенски монаси. Сжщата сждба сж имали въроятнo и кѹлитѣ, укрѣпленията около тоя мѣнастирь, отъ лѣвото крило на Асѣновското устие и източнитѣ поли на Урумъ Тарла. Отвореното мѣсто при тоя Кешишликъ, нарѣчено Хармѣнитѣ е служало за гѹмно, харманъ на по-старитѣ клуцохорци, както и хармѣна на Шадрѣфана при Аба-Пазаръ е служилъ за подобни цѣли на жителитѣ отъ централния Сливенъ. Въ клуцохорскитѣ Хармѣни сж били изорани сребърни кандилници и други черковни потрѣби, но днесъ всичко това е забравено. Туй, което турцитѣ сж сринвали, българитѣ сж го досринвали или разрушавали, разбира се по причина на дълбокото невѣжество. Днесъ подъ името хармѣни се разбира още и сборътъ на Великденскитѣ празници, който напомня сръднѣвѣковното тукъ сборище при разрушения мѣнастирь на Кешишлика, подъ дебелитѣ сѣнки на тогавашната клуцохорска

¹⁾ Прѣди въ двора на черквата Св. Никола, дѣто сега е малка градина до южната врата на черковния дворъ е имало скривовище. То било съ кивгирлия подземни сводове. Е ли то сръднѣвѣковенъ или още по-старъ паметникъ — не се знае. Било е съ непознати на турцитѣ входи и въ него сж се криели или скѣтвали покѣщеници. Веднѣжъ тамъ нѣкои клуцохорски „хайдутѣ“ прѣкарвали цѣло стадо отъ добитѣкъ и догдѣ се съмне „направили го на суджукъ“. То е било срутено кждѣ 1830 г., а върху му построили основно училище, което днесъ сжщо е съборено. Важното е, че подъ това скривовище, въ двора на Даскалъ Еню сж намѣрили гробница на „голъма жена“ Елинка, която по всичко личала, че е отъ незапомнени врѣмена.